

Pronouns (คำสรรพนาม)

นำเสนอเมื่อ : 4 ม.ค. 2551

Pronouns (คำสรรพนาม)

Types (ชนิดของคำสรรพนาม)

Pronoun (คำสรรพนาม) คือคำที่ใช้แทนคำนามหรือคำเสมอนาม (nouns- equivalent) เพื่อหลีกเลี่ยงการกล่าวถึงซ้ำซากหรือแทนสิ่งที่รู้จักอยู่แล้วระหว่างผู้พูด ผู้ฟัง หรือแทนสิ่งของที่ยังไม่รู้หรือไม่แน่ใจว่าเป็นอะไร คำสรรพนาม (pronouns) แยกออกเป็น 7 ชนิด คือ

- Personal Pronoun (บุรุษสรรพนาม) เช่น I, you, we, he, she, it, they
- Possessive Pronoun (สรรพนามเจ้าของ) เช่น mine, yours, his, hers, its, theirs, ours
- Reflexive Pronouns (สรรพนามตนเอง) เป็นคำที่มี - self ลงท้าย เช่น myself, yourself, ourselves
- Definite Pronoun (หรือ Demonstrative Pronouns สรรพนามเจาะจง) เช่น this, that, these, those, one, such, the same
- Indefinite Pronoun (สรรพนามไม่เจาะจง) เช่น all, some, any, somebody, something, someone
- Interrogative Pronoun (สรรพนามคำถาม) เช่น Who, Which, What
- Relative pronoun (สรรพนามเชื่อมความ) เช่น who, which, that

1. Personal Pronouns (บุรุษสรรพนาม) คือสรรพนามที่ใช้แทนบุคคลหรือสิ่งของในการพูดสนทนา มี 3 บุรุษคือ

บุรุษที่ 1	ได้แก่ตัวผู้พูด	I, we
บุรุษที่ 2	ได้แก่ผู้ฟัง	you
บุรุษที่ 3	ได้แก่ผู้ที่พูดถึง สิ่งที่ถูกพูดถึง	he, she, it, they

รูปที่สัมพันธ์กันของคำสรรพนาม

รูปประธาน	รูปกรรม	Possessive Form		Reflexive Pronoun
		Adjective	Pronoun	
I	me	my	mine	myself
we	us	our	ours	ourselves
you	you	your	yours	yourself
he	him	his	his	himself
she	her	her	hers	herself
it	it	its	its	itself
they	them	their	theirs	themselves

เช่น

I saw a boy on the bus. **He** seemed to recognize **me**.

ฉันเจอเด็กคนหนึ่งบนรถประจำทาง เขาดูเหมือนจะจำฉันได้ (**He** ในประโยคที่สองแทน **a boy** และ **me** แทน **I** ในประโยคที่หนึ่ง)

My friend and her brother like to swim. **They** swim whenever **they** can.

เพื่อนฉันและน้องชายของเธอชอบว่ายน้ำ พวกเขาไปว่ายน้ำทุกครั้งที่มีโอกาส (**they** ในประโยคที่สอง แทน My friend และ her brother ในประโยคที่ 1)

การใช้ Personal Pronouns ที่ทำหน้าที่เป็นประธานและเป็นกรรมมีหลักดังนี้

Personal Pronoun ที่ตามหลังคำกริยาหรือตามหลังบุพบท (preposition) ต้องใช้ในรูปแบบ เช่น

Please tell **him** what you want. โปรดบอกเขาถึงสิ่งที่คุณต้องการ (ตามหลังคำกริยา tell)

Mr. Wilson talked with **him** about the project.

คุณวิลสัน พูดกับเขาเกี่ยวกับโครงการ (ตามหลังบุพบท with)

หมายเหตุ ถ้ากริยาเป็น verb to be สรรพนามที่ตามหลังจะใช้เป็นประธานหรือเป็นกรรม ให้พิจารณาดูว่า สรรพนามใน ประโยคนั้นอยู่ในรูปผู้กระทำ หรือ ผู้ถูกกระทำ เช่น

It was **she** who came here yesterday.

เธอคนนี้ ที่มาเมื่อวานนี้ (ใช้ she เพราะเป็นผู้กระทำ)

It was **her** whom you met at the party last night.

เธอคนที่ว่าคุณพบที่งานเลี้ยงเมื่อคืนนี้ (ใช้ her เพราะเป็นกรรมของ you met)

2. Possessive Pronouns (สรรพนามเจ้าของ) คือสรรพนามที่ใช้แทนคำนามเมื่อแสดงความเป็นเจ้าของ ได้แก่คำต่อไปนี้

mine,ours, yours, his, hers,its,theirs

The smallest gift is **mine**. ของขวัญชิ้นที่เล็กที่สุดเป็นของฉัน

This is **yours**. อันนี้ของคุณ

His is on the kitchen counter. ของเขาอยู่บนเคาน์เตอร์ในครัว

Theirs will be delivered tomorrow. ของพวกเขาจะเอามาส่งพรุ่งนี้

Ours is the green one on the table . ของพวกเราคืออันสีเขียวที่อยู่บนโต๊ะ

possessive pronouns มีความหมายเหมือน possessive adjectives แต่หลักการใช้ต่างกัน

This is **my** book.

นี่คือหนังสือของฉัน (my ในประโยคนี้เป็น possessive adjective ขยาย book)

This book is **mine**.

หนังสือนี้เป็นของฉัน (mine ในประโยคนี้เป็น possessive pronoun
ทำหน้าที่เป็นส่วนสมบูรณ (complement) ของคำกริยา is)

3. Reflexive Pronouns (สรรพนามตนเอง) คือสรรพนามที่แสดงตนเอง แสดงการเน้น ย้ำให้เห็นชัดเจน มักเรียกว่า -self form of pronoun ได้แก่

myself, yourself, yourselves, himself, herself, ourselves, themselves, itself
มีหลักการใช้ดังนี้

- ใช้เพื่อเน้นประธานให้เห็นว่าเป็นผู้กระทำกรณั้นๆ ให้วางไว้หลังประธานนั้น ถ้าต้องการเน้นกรรม (object) ให้วางหลังกรรม เช่น
She **herself** doesn't think she'll get the job. The film **itself** wasn't very good but I like the music. I spoke to Mr.Wilson **himself**.
- วางหลังคำกริยา เมื่อกริยาของประโยคเป็นกริยาที่ทำต่อตัวประธานเอง They blamed **themselves** for the accident. พวกเขาตำหนิตนเองในอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น (ตามหลังกริยา blamed)
You are not **yourself** today. วันนี้คุณไม่เป็นตัวของตนเอง (ตามหลังกริยา are) I don't want you to pay for me. I'll pay for **myself**.
ฉันไม่อยากให้คุณเป็นคนจ่ายเงินให้ ฉันจะจ่ายของของฉันเอง Julia had a great holiday. She enjoyed **herself** very much.
จูเลียมีวันหยุดที่ดี เธอสนุกมาก George cut **himself** while he was shaving this morning.
จอร์จทำมีดบาดตัวเองขณะที่โกนหนวดเมื่อเช้านี้

หมายเหตุ ปกติ จะใช้ wash/shave/dress โดยไม่มี myself

- เมื่อต้องการจะเห็นว่า ประธานเป็นผู้ทำกิจกรรมนั้นเอง Who repaired your bicycle for you? Nobody, I repaired it **myself**.
ใครซ่อมรถจักรยานให้คุณ. ไม่มีใครทำให้ฉันซ่อมเอง I'm not going to do it for you. You can do it **yourself**. ฉันจะไม่ทำ(อะไรสักอย่างที่รู้กันอยู่) ให้นะ คุณต้องทำเอง
By myself หมายถึงคนเดียว มีความหมายเหมือน on my own เช่นเดียวกับคำต่อไปนี้ on (**my/your/his/ her/ its/our/their**) own มีความหมายเหมือนกัน by (**myself/yourself (singular) /himself/ herself/ itself/ ourselves/ yourselves(plural)/ themselves**) เช่น I like living on my own/by myself. ฉันชอบใช้ชีวิตอยู่คนเดียว Did you go on holiday **on your own/by yourself**? เธอไปเที่ยววันหยุดคนเดียวหรือเปล่า Learner drivers are not allowed to drive **on their own/ by themselves**.
ผู้ที่เรียนขับรถไม่ได้รับอนุญาตให้ขับรถด้วยตัวเองคนเดียว Jack was sitting **on his own/by himself** in a corner of the cafe. แจคนั่งอยู่คนเดียวที่มุมห้องในคาเฟ่

4. Definite Pronouns หรือ Demonstrative Pronouns คือสรรพนามที่บ่งชี้ชัดเจนว่าใช้แทนสิ่งใด เช่น

this, that, these, those, one, ones, such, the same, the former, the latter

That is incredible! นั่นเหลือเชื่อจริงๆ (อ้างถึงสิ่งที่เห็น)

I will never forget **this**. ฉันจะไม่ลืมเรื่องนี้เลย (อ้างถึงประสบการณ์เมื่อเร็วๆนี้)

Such is my belief. นั่นเป็นสิ่งที่ฉันเชื่อ (อ้างถึงสิ่งที่ได้อธิบายไปก่อนหน้านี้)

Grace and Jane are good girls. **The former** is more beautiful than **the latter**.

เกรซและเจนเป็นเด็กดีทั้งคู่ แต่คนแรก (เกรซ)จะสวยกว่าคนหลัง (เจน)

5. Indefinite Pronouns (สรรพนามไม่เจาะจง) หมายถึงสรรพนามที่ใช้แทนนามได้ทั่วไป มิได้ชี้เฉพาะเจาะจงว่าแทนคนนั้น คนนี้ เช่น

everyone	everybody	everything	some	each
someone	somebody	all	any	many
anyone	anybody	anything	either	neither
no one	nobody	nothing	none	one
more	most	enough	few	fewer
little	several	more	much	less

Everybody loves somebody. คนทุกคนย่อมมีความรักกับใครสักคน

Is there anyone here by the name of Smith? มีใครที่นี่ชื่อสมิทบ้าง

One should always look both ways before crossing the street.
ใครก็ตามควรจะต้องมองทั้งสองด้านก่อนข้ามถนน

Nobody will believe him. จะไม่มีใครเชื่อเขา

Little is expected. มีการคาดหวังไว้น้อยมาก

We, you, they ซึ่งปกติเป็น personal pronoun จะนำมาใช้เป็น indefinite pronoun เมื่อไม่เจาะจง โดยมากใช้ในคำบรรยาย คำปราศรัย เช่น

We should prepare ourselves to deal with any emergency. เรา (โดยทั่วไป) ควรจะเตรียมพร้อมไว้เสมอสำหรับเหตุการณ์ฉุกเฉิน

You sometimes don't know what to say in such a situation. บางครั้งพวกคุณก็ไม่ว่าจะพูดอย่างไรในสถานการณ์เช่นนั้น.

6. Interrogative Pronouns (สรรพนามคำถาม) เป็นสรรพนามที่แทนนามสำหรับคำถาม ได้แก่ Who, Whom, What, Which และ Whoever, Whomever, Whatever, Whichever เช่น

Who want to see the dentist first? ใครอยากจะไปหาหมอฟันเป็นคนแรก? (who ในที่นี้เป็นประธาน)

Whom do you think we should invite? เธอคิดว่าเราควรที่จะเชิญใคร? (whom ในที่นี้เป็นกรรม - object)

To whom do you wish to speak? เธออยากจะพูดกับใคร? (whom ในที่นี้เป็นกรรม - object)

What did she say? เธอพูดว่าอะไรนะ? (what เป็นกรรมของกริยา say)

Which is your cat? แมวของเธอตัวไหน? (which เป็นประธาน)

Which of these languages do you speak fluently?
ภาษาไหนในบรรดาภาษาเหล่านี้ที่คุณพูดได้คล่อง? (which เป็นกรรมของ speak)

หมายเหตุ which และ what สามารถใช้เป็น interrogative adjective และ who, whom, which สามารถใช้เป็น relative pronoun ได้

7. Relative Pronouns (สรรพนามเชื่อมความ) คือสรรพนามที่ใช้แทนคำนามที่กล่าวมาแล้วในประโยคข้างหน้า และพอมันนั้นก็ทำหน้าที่เชื่อมประโยคทั้งสอง ให้เป็นประโยคเดียวกัน เช่นคำต่อไปนี้ who, whom, which whose, what, that, และ indefinite relative pronouns เช่น whoever, whomever, whichever, whatever

Children **who (that)** play with fire are in great danger of harm.

The book **that** she wrote was the best-seller

He's the man **whose** car was stolen last week.

She will tell you **what** you need to know.

The coach will select **whomever** he pleases.

Whoever cross this line will win the race.

You may eat **whatever** you like at this restaurant.